

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2197/2020
03.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Кошћал, адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ са седиштем у Ковину, ради поништаја одлуке и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1767/19 од 19.09.2019. године у седници већа одржаној дана 03.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1767/19 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву – Судске јединице у Ковину П1 246/16 од 31.08.2017. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилца АА из ... тражила да се утврди да је тужилци незаконито престао радни однос те да се поништи решење о отказу уговора о раду бр.-.../... од 25.08.2014. године тужене Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ из Ковина бр.-.../... од 23.08.2016. године, те да се обавезе тужени да тужилцу врати на рад у року од 8 дана; да се обавезе тужени да тужилци исплати накнаду штете за неисплаћене зараде, и то за период август месец 2016. године закључно са априлом месецом 2017. године, у појединачно опредељеним месечним износима, са законском затезном каматом почев од доспећа сваког појединачног месечног износа до коначне исплате, ближе наведено у изреци пресуде; да се обавезе тужена да тужилци призна и регулише остала права која произлазе из рада и у вези са радом за временски период од 23.08.2016. године па све до враћања тужилце на рад, као и да за тужилцу уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање у износу од 110.809,22 динара Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања – Филијала Панчево са каматом на јавне приходе почев од 29.05.2017. године, као дана вештачења; да тужени тужилци надокнади трошкове поступка, а све у року од 8 дана. Обавезана је тужилца да туженој надокнади проузроковане парничне трошкове у износу од 170.739,00 динара, у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суд у Београду Гж1 1767/19 од 19.09.2019. године, одбијена је као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву – Судска јединица у Ковину П1 246/16 од 31.08.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20) па је оценио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, у вези са чланом 382. став 2. и чланом 383. став 4., све у вези са чланом 352 и 353. ЗПП, на коју се у ревизији посебно указује, јер из списка предмета не произлази основаност навода ревизије у вези са указаном битном повредом одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле је са туженом закључила више уговора о раду на одређено време за обављене послове ... на одељењу, у току 2013. године, укупно на 12 месеци, закључно са 22.07.2014. године, када јој је престао радни однос. Тужиле је, након тога, била на евиденцији лица која траже запослење код Националне службе за запошљавање у периоду од 23.07.2014. године до 24.08.2014. године.

Дана 25.08.2014. године тужиле и тужена су закључиле уговор о раду број ...-.../... од 25.08.2014. године, на одређено време најдуже на 24 месеца, на радном месту По протеклу времена на које је закључен овај уговор, тужена је донела решење о отказу уговора о раду број ...-.../... од 23.08.2016. године, којим је тужиле престао радни однос закључно са 24.08.2016. године.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање судови су правилно применили материјално право доносећи побијану пресуду за коју су дали довољно разлога, које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, према одредби члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду, радни однос престаје истеком рока на који је заснован. Тужиле је засновала радни однос на одређено време почев од 24.08.2014. године, најдуже до 24 месеца, па је тужени правилно донео оспорено решење.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује на разлику између разлога због којих послодавац може отказати уговор о раду и правног института престанка радног односа. У диспозитиву оспореног решења је, поред тога што је наведено да се тужиле отказује уговор о раду, наведени разлог отказа (због истека рока на који је заснован радни однос) али је наведено и да туженој престаје радни однос закључно са 24.08.2016. године, а у образложењу решења је такође

наведено да тужиљи престаје радни однос истеком рока на који је заснован, у смислу члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти разлози нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић